

nien aktivt, jeg var lige ved at sige aktivistisk, søger en vej ud. Det er det nye, og det er det, der ligger bag udsagnet. Jeg vil gerne høre, om statsministeren deler den vurdering.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jamen igen må jeg sige, at hr. Niels Helveg Petersen har ramt en selvindlysende sandhed, nemlig at når et valg giver et nyt valgresultat, så skabes der en ny dynamik.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Der er ikke flere korte bemærkninger. Så siger vi tak til statsministeren. Og så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Villy Søvndal.

Villy Søvndal (SF):
Tak for debatten om vel nok det vigtigste tema, forskellen på krig og fred, forskellen på løgn og sandhed. Jeg synes da også, man må sige, at lidt trods alt er nået i dag. Det er lykkedes at få statsministeren bare lidt i tvivl om, om glansbilledet nu også holder. Når man sådan kender statsministerens psyke, er det jo et meget stort skridt at nå dertil, at statsministeren bare kommer lidt i tvivl om, om glansbilledet holder. Det er en hård dags arbejde, der belønnes med det.

Men jeg synes så til gengæld stadig væk ikke, og det er jo problemet, at statsministeren har forstået omfanget af katastrofen, når statsministeren omtaler situationen som alvorlig. Javel, er det et dækkende udtryk for et Irak med følgende kendetegn: 650.000 døde; 2 millioner mennesker flygtet; alle de intellektuelle på vej ud, 2.000 om dagen i øjeblikket; et samfund, der er ved at blive opdelt efter etniske skillelinjer?

Når der er roligere i Basra end i Bagdad, skyldes det jo bl.a., at de etniske slagsmål i Basra er afgjort, det er de ikke endnu i Bagdad, derfor slås man stadig væk i Bagdad. Det er et land i total kaos, et resultat af en krig, en ulovlig krig, der betyder, at iranerne foreløbig er de store vindere, at modsætningsforholdene i verden er øget til et dramatisk punkt af had, som vi kommer til at slås med i årevis, en terror i verden, der er eksploderet.

Det her er ikke en alvorlig situation, det er en katastrofal situation. Og de politikere, der er ansvarlige for det, kommer efter min opfattelse også til at stå til ansvar.

Jeg har begået en uret mod statsministeren i dag. Det har jeg kvitteret for. For efter at have hørt Venstres vilde folk, så var der trods alt et

gran af besindighed i statsministeren – jeg er ked af at sige det, jeg håber ikke, det kommer statsministeren til skade – et gran af besindighed. Men når man hører de virkelige høje derovre, forstår man jo godt, at statsministeren er udsat for et voldsomt pres.

Apropos det der med læren efter valget i USA synes jeg, man skal bemærke, at de neokonservative falder i øjeblikket. Bush faldt, Rumsfeld faldt, chefredaktører i Danmark falder, og sådan ender det også med typer som hr. Jens Hald Madsen. Det er en livsstil, der i øjeblikket er på vej ud.

Så synes jeg nu også, man skal kvittere, når folk er morsomme i debatten. Det var hr. Jens Hald Madsen, der sagde, at han var optaget af fakta – og så netop i forhold til Irakkrigen. Hvis der er nogen her, der har taget fejl i alle faktuelle oplysninger, er det vel netop Venstre. Der var ingen masseødelæggelsesvåben, det er ikke noget, vi tror, det er noget vi ved; der var ingen forbindelse til international terror; og der var ingen atomforbindelse til Niger. Og når man så oven i købet understreger, at man er optaget af fakta, så sætter jeg pris på den form for rå, sort humor, som hr. Jens Hald Madsen alligevel præsterede i dag.

Kl. 19.20

Tak for, synes jeg, kloge betragtninger fra hr. Mogens Lykketoft, hr. Niels Helveg Petersen og hr. Rune Lund. I øvrigt også tak for et godt samarbejde undervejs.

Men det, vi kan konstatere her ved afslutningen af debatten, er, at regeringen i dag ikke levere et bidrag til en strategi. Der var intet at komme efter – med statsministerens ord. Der var intet i retning af et bud på, hvad fremtiden skal bringe, vi skal bare fortsætte i samme spor.

Jeg er selvfølgelig også ked af det, hvis vi har taget statsministeren på et uheldigt tidspunkt. Jeg har tidligere givet udtryk for, at da Baker-Hamilton-rapporten jo først kommer i morgen, skal man have forståelse for det, hvis det er svært for statsministeren i dag at give udtryk for, hvad den danske regerings strategi er. Men jeg synes alligevel, det er påfaldende, at vi har en dansk statsminister, der end ikke tør give et enkelt bud på, hvordan fremtiden ligger.

Statsministeren var meget optaget af min plan, det kvitterer jeg selvfølgelig for. Han glemte to ting – det kan skyldes, at det gik for hurtigt, det beklager jeg i så fald også – for ud over de fire punkter var der faktisk to yderligere, men det ene var pakket ind i punkt 2. Det var en for-